

STAREA DE SPIRIT A POPULAȚIEI DIN JUDEȚUL TIMIȘ-TORONTAL ÎN PERIOADA 1945—1948

Vasile Râmnențu

Anul 1945 a însemnat pentru România declanșarea procesului de schimbare a sistemului social-politic pe care îl cunoscuse țara pînă atunci. Istoriografia română contemporană a acordat noilor realități românești o deosebită importanță. Regimul comunist instaurat în acea perioadă nu a permis însă elaborarea unor lucrări obiective, care să analizeze corect și științific evoluția istorică a societății românești post-belice. Considerăm deci absolut necesară o reevaluare a perioadei de după 23 August 1944 de către istoriografia din țara noastră.

Studiul de față își propune să contureze, pe cît posibil, starea de spirit a locuitorilor din județul Timiș-Torontal în perioada 1945-1948, reacția acestora față de noul regim politic, regim impus cu forța din afară țării. Am consultat în acest sens fondul Prefecturii Timiș-Torontal, al Inspectoratului de jandarmi și al Legiunii de jandarmi din anii pe care ni propunem spre analiză.

Situația României în primii ani postbelici era deosebit de grea. Îi era impus un guvern pro-comunist, teritoriul țării se afla sub ocupația trupelor sovietice care transpuneau în viață prevederile unui armistițiu foarte dur și nedrept, economia țării era distrusă de război.

Pe plan politic rapoartele autorităților scoteau în relief îngrijorarea populației bănățene față de evoluția politică din interiorul țării, îngrijorare ce a influențat direct și viața economică a regiunii, locuitorii aş-

teptînd o limpezire a situației.¹ Autoritățile bănățene au acordat o atenție deosebită alegerilor parlamentare din 1946. Astfel, într-un raport întocmit de prefectură, în iunie 1946, se evidențiază că opoziția se sprijină doar pe spiritul tradiționalist al populației bănățene. Se arată necesitatea intensificării propagandei electorale de către B.P.D. și a atragerii femeilor de partea acestei grupări politice.² Din rapoartele lunare întocmite de pretori, rezultă că opoziția era puternică în plasele: Ghizătău, unde se arăta că mulți locuitori s-au înscris în Frontul Plugarilor doar pentru a se pune la adăpost,³ Buziaș și în unele localități din plasa Recaș (Herneacova).⁴ În plasa Buziaș se evidențiază că propaganda electorală a B.P.D. era destul de slabă în lumea satelor, o lume tradiționalisă, impunîndu-se intensificarea ei.⁵

În plasa Deta, locuitorii, preciza un raport, citeau cu interes ziarul de stînga „Luptătorul Bănățean“, erau favorabili coaliției B.P.D., iar toți notarii s-au înscris din proprie inițiativă în P.N.P.⁶

În plasa Gătaia, cea mai activă formațiune politică din cadrul B.P.D. era P.N.P. Erau active și gruparea Tătărăscu, precum și Uniunea Popular Maghiară.⁷

Legerea electorală, potrivit rapoartelor, a fost în general primită favorabil în plasele județului.⁸ După alegerile câștigate prin fraudă de comuniști, evoluția vieții politice românești s-a agravat pe fondul declanșării unui vast și dur program de eliminare po-

litică și fizică a reprezentanților opoziției. Astfel, au fost epurați funcționarii administrației de stat,⁹ din aparatul M.I. care au sprijinit, sau au votat de partea opoziției.¹⁰ Se avea în vedere eliminarea din administrație și a funcționarilor cu o stare materială bună și necesitatea intensificării muncii ideologice în rândul funcționarilor rămași în posturi¹¹.

În anul 1947, odată cu scoaterea în afara legii a P.N.Ț., au fost arestați la Timișoara 21 conducători ai organizației locale național-tărăniste și au fost confiscate aproximativ 120 kg. de manifeste¹². Cu toate loviturile primite, opoziția a continuat să aibe simpatizanți și să critice politica noului regim. Astfel, în plasa Giulvăz, în unele localități din plasa Deta, (Denta, Dejan, Deta), numărul aderenților P.N.Ț. era destul de ridicat.¹³, iar în unele localități din județ (Iecea Mare, Iecea Mică)¹⁴ au fost răspândite afișe, manifeste ce condamnau regimul pro-sovietic. Popularitatea de care se bucura doctrina național-tărănistă în lumea satului era evidențiată și de către un raport al Legiunii de jandarmi.¹⁵ Aceste documente infirmă rapoartele pretorilor care subliniau că majoritatea populației județului era de partea stângii¹⁶.

Pe fundalul scoaterii în afara legii a principalului partid anti-comunist (P.N.Ț.), P.C.R. ca și celelalte partide din B.P.D.,¹⁷ și-au intensificat activitatea propagandistică pentru atragerea populației de partea lor. Dar, în același timp asistăm, în mai multe zone din județ, la izbucnirea unor divergențe între partidele din coaliția de stînga.¹⁸

Sfîrșitul anului 1947 a dus la schimbarea formei de stat în România. Evenimentul a fost primit în liniște în plasele Perian¹⁹, Giubaz²⁰, în plasa Ciacova o parte a locuitorilor a primit abdicarea regelui cu satisfacție, iar o altă parte cu indiferen-

ță.²¹ În plasele Buziaș²² și Deta²³, răsturnarea monarhiei a produs satisfacție în rîndurile locuitorilor.

În urma schimbărilor survenite prin forță, P.C.R-ul și-a întărit considerabil pozițiile în anul 1948. Din rîndurile opoziției își mai face simțită prezența, sporadic, doar gruparea liberală Bejan,²⁴ în care au intrat și o parte din foștii membri P.N.Ț. Maniu²⁵ Cu ocazia alegerilor din acel an, adversarii regimului comunist au rupt afișele electorale ale coaliției de stînga în unele localități (Gaiul Mic, Tolvădia, Otelec, Voiteg, Alioș, Igrîș, Periam).²⁶ Aceste acțiuni au atras intervenția brutală a forțelor de ordine, cei prinși fiind arestați.

Au fost luate aspre măsuri și contra celor care încercau, în disperare de cauză, să atace unele instituții locale ale noii puteri politice (Bazoș, Chișoda, Sacoșul Mare).²⁷ Au avut loc noi epurări din aparatul administrativ, fiind îndepărtați funcționarii ce erau considerați nesiguri pentru noua putere,²⁸ precum și arestări a foștilor legionari.²⁹ Au fost întocmite fișe pentru supravegherea persoanelor care au activat în partidele din perioada interbelică (în special P.N.Ț P.N.L.).³⁰

Economia județului în anii pe care îi analizăm a trecut printr-o perioadă de criză. Distrugerile provocate de război, lipsa materiilor prime, a materialelor, combustibilului precum și a mijloacelor de transport au cauzat producții industriale mici. Schimburile comerciale au fost reduse, în special din cauza lipsei de numerar³¹. Comercianții erau nemulțumiți că nu se puteau aproviziona cu mărfurile necesare, cele primite de la diferite fabrici erau preluate la suprapreț, tranzacții pe care autoritățile le includeau în categoria actelor de sabotaj.³²

Spre deosebire de celelalte clase sociale, muncitorimea în perioada

în care o analizăm, s-a confruntat cu greutatea materiale mai mici. Dorind să o câștige de partea sa în acțiunea de cucerire a puterii politice, autoritățile au creat economatele prin intermediul cărora, ea s-a putut aproviziona cât de cât cu cele necesare traiului.³³ Situația muncitorilor s-a agravat în toamna anului 1947, când prin hotărârea de desființare a mercurialelor la unele produse, a scăzut puterea de cumpărare a acestora (salariile fiind mici).³⁴ Cu toate că doreau să o atragă de partea lor, autoritățile nu au menajat muncitorimea când aceasta s-a ridicat pentru apărarea unor drepturi legitime ale ei. În acest sens se înscriu conflictele de muncă desfășurate în acei ani la fabrica de țigle Jimbolia³⁵ și la cea de zahăr din Freidorf. Cu aceste ocazii autoritățile au intervenit cu brutalitate, conducătorii acțiunilor greviste fiind considerați instigatori și arestați.³⁶

Potrivit unui raport al jandarmeriei, industriașii și comercianții obțineau în primii ani de după război câștiguri mari datorită în special, speculei pe care o practicau.³⁷ Rapoartele autorităților evidențiau însă și îngrijorarea industriașilor și comercianților la sfârșitul anului 1947, în momentul schimbării formei de stat, aceștia fiind preocupați de o eventuală naționalizare.³⁸

Satul bănățean a fost confruntat cu o puternică criză în perioada pe care o analizăm. În toți acești ani în agricultură nu au existat suficiente mașini agricole, piese de schimb și combustibil pentru acestea, unelte, semințe. La toate acestea s-a adăugat și seceta de la început perioadei post-belice.³⁹ Dacă în 1945 recolta a fost slabă,⁴⁰ în anii următori situația a cunoscut o ameliorare.⁴¹ Dar, țărănul bănățean a fost supus cumplitului sistem al rechizițiilor prevăzute în convenția de armistițiu și apoi al

cotelor. Au fost rechiziționate animalele, întârziindu-se astfel muncile agricole,⁴² la prețuri mult mai mici decât prețurile reale de pe piață.⁴⁴

Rechizițiile au continuat și în anii 1946-1948, ele producând adinci tulburări în lumea satului. De multe ori cotele impuse au fost mult mai mari decât posibilitățile reale ale țăranilor, realitate recunoscută chiar de către autorități.⁴⁵ Prețul de colectare continua să fie mai mic față de cel al pieții. De asemenea, valoarea produselor agricole era mai mică decât valoarea produselor industriale de primă necesitate.⁴⁶ În acest sens, în plasa Chizătău se cerea ori majorarea prețurilor, ori în schimbul produselor colectate, țăranii să fie aprovizionați cu mărfuri ce nu se găseau și care erau foarte scumpe.⁴⁷

În același timp au fost săvârșite și alte abuzuri: astfel în unele plase țăranii deși au livrat produsele nu au primit contravaloarea lor.⁴⁸ În anul 1947, autoritățile au interzis secerșul păioaselor pînă la o dată care a fost stabilită de către acestea.⁴⁹ Stabilizarea financiară a provocat alte surse de nemulțumiri, deoarece prețurile produselor agricole erau fixate de autorități fără ca agricultorii să fie consultați, în schimb comercianții și meseriașii fixau ei prețurile în cadrul sindicatelor.⁵⁰

S-au adăugat la acestea lipsa cronică a articolelor industriale de primă necesitate, cooperativele care au luat ființă în mediul rural în această perioadă neputînd face față cerințelor, acordarea unei cote de zahăr de 50 grame lunar, față de 250 de grame la orașe, creșterea tarifelor C.F.R., etc.⁵¹

Noul regim politic a avut de-a face cu o dîrză rezistență din partea țăranimii bănățene care în toți acești ani a luptat pentru apărarea drepturilor ei. Metodele folosite au fost diverse: ascunderea produselor agrico-

le ce urmau a fi rechiziționate (plasa Gătaia, Vinga⁵²), transportarea recoltei spre piețele Timișoarei pe drumuri ascunse (ex. din Pustiniș), sau pe canalul Bega (dinspre Otelec)⁵¹ și vinderea recoltei la negru, măcinarea produselor înainte de sosirea autorităților.⁵⁴ În toamna anului 1948, rezistența se amplifică, proprietarii refuzând să-și însămînțeze terenurile (plasa Deta, Biled, Variaș, etc.)⁵⁵ În fruntea rezistenței se aflau țărani bogati.⁵⁶

Anul 1948 ne prezenta o țărănimă din ce în ce mai deznădăjduită hotărâtă să nu mai cultive decât strictul necesar supraviețuirii (Diniaș etc),⁵⁷ speriată, dar și hotărâtă de a nu accepta un eventual proces de colectivizare.⁵⁸

Autoritățile au acționat și de data aceasta hotărît în vederea suprimării oricărei rezistențe țărănești. Astfel, au fost reținuți cei ce se împotriveau colectării produselor agricole,⁵⁹ la Cenadul Mare pentru intimidarea locuitorilor ce refuzau să predea cotele, jandarmii au tras focuri de armă, un locuitor fiind rănit la picior.⁶⁰ În toamna lui 1948 cei ce s-au opus însămînțărilor au fost arestați, obligați să-și însămînțeze terenurile și apoi eliberați. Comunele Igrîș și Pesac au fost izolate de restul județului prin bararea ieșirilor de către forțele de ordine.⁶¹ Autoritățile locale care nu dădeau tot concursul la acțiunile de colectare erau destituite, sau chiar trimise în judecată.⁶² În acțiunile de colectare au fost utilizați învățătorii și preoții. Au existat (plasa Ciacova etc.) cazuri de refuz din partea acestor intelectuali de a participa la astfel de acțiuni.⁶³

Acțiunea de împrăștiere a țărănimii a creat nemulțumiri din partea acesteia. În anii 1946—1947, s-au înregistrat o serie de abuzuri ale comisiilor de reformă agrară în toate plasele județului⁶⁴. Referin-

du-se la aceste abuzuri un raport al prefecturii evidenția că acest lucru se datora membrilor comitetelor de reformă, alcătuite din oameni fără pricepere, sau de rea credință⁶⁵. În același timp în plasa Recaș majoritatea îndreptățiților nu au intrat în posesia pământului, iar cei care îl aveau nu dispuneau de capital pentru procurarea semințelor la prețul liber de pe piață, nu aveau utilaje agricole sau bani pentru plata tractoarelor care efectuau arăturile⁶⁶. Reforma agrară conform rapoartelor oficiale, a fost încheiată în 1948, dar nemulțumirile nu au fost rezolvate în întregime⁶⁷.

La încheierea războiului în satele bănățene, în special în care au locuit șvabii, au fost aduși coloniști din alte zone ale României. Aceștia au întreținut de-a lungul acestor ani o tensiune permanentă în foarte multe localități rurale din Timiș—Torontal. Au intrat în casele și pe terenurile agricole proprietatea șvabilor, le-au acaparat uneltele, iar mulți coloniști nu posedau cunoștințele agricole necesare⁶⁸. În urma ilegalităților săvîrșite, mulți coloniști au fost expulzați din județul Timiș—Torontal⁶⁹. În același timp, situația coloniștilor stabiliți legal în județ era grea, nu aveau în primul rînd bani pentru achiziționarea cerealelor necesare⁷⁰.

Dificilă era și situația funcționarilor de la sate. În condițiile unei inflații galopante, avînd salarii mizere, supraviețuirea lor era foarte grea. Cu salariul încasat pe o lună a anului 1946, un funcționar nu putea să-și satisfacă nevoile familiale nici pe 20 de zile⁷¹. Economatul funcționarilor publici era inexistent pentru funcționarul de la țară⁷².

O situație deprimantă o aveau în acei ani și invalizii de război, văduvele, pensionarii, care făceau foarte greu față scumpetei cotidiene⁷³.

Advocații erau îngrijorați pentru viitorul lor datorită hotărârii autorităților de a înființa judecătoriile cu asesori populari⁷⁴.

În legătură cu relațiile inter-etnice din Banat în perioada 1945—1948, acestea au fost, în general, normale. Au existat și fricțiuni cum ar fi cea din localitatea Stanciova, unde 7 locuitori sârbi s-au dat la acțiuni antiromânești⁷⁵. Astfel de acțiuni au fost întâlnite și în cadrul minorității maghiare⁷⁶. Despre conflictele destul de numeroase dintre șvabi și coloniști, am amintit în paginile anterioare.

Trebuie să mai remarcăm încercarea eșuată a autorităților românești în anul 1948 de a atrage minoritatea sârbă din Banat contra lui Tito, precum și teama românilor bănățeni, în acea perioadă, de un posibil conflict armat româno-sîrb⁷⁷.

Ca și celelalte provincii românești, Banatul a trebuit să suporte în perioada pe care o analizăm ocupația trupelor sovietice. Deși populația autohtonă a dat dovadă în raporturile cu armata roșie de corectitudine și bunăvoință⁷⁸, nu același lucru s-a întâmplat din partea militarilor sovietici. Aceștia au săvârșit numeroase abuzuri. Relevante sînt în acest sens faptele din Giarmata, unde aproape în fiecare zi sovieticii ridicau vin, slănină, șuncă, porci etc. Refuzul unui locuitor de a le da vin s-a soldat cu împușcarea acestuia⁷⁹.

Locuitorii județului Timiș-Torontal în anii 1944—1948 au trăit o perioadă deosebit de frământată. La ororile războiului s-au adăugat grozăviile determinate de răsturna-

rea violentă a unui sistem politic și impunerea prin forță a altuia. Populația bănățeană nu a asistaț pasiv la aceste schimbări. A existat, așa cum am văzut, o rezistență pe plan politic. Conform rapoartelor oficiale întîlnite, această rezistență nu a fost deosebit de puternică. Dar, rezultatele reale ale scrutinului din noiembrie 1946, rapoartele M.I. ne determină să credem că rezistența politică a fost mai puternică decît ceea ce au consemnat autoritățile la nivelul plaselor din județ. Desigur rezistența politică a fost înfrîntă în perioada 1947—1948 cu brutalitate. O rezistență mult mai puternică a fost înregistrată pe plan economic. Dacă marea parte a muncitorimii a fost atrasă, prin măsuri demagogice de partea noilor autorități, satul bănățean a opus o puternică rezistență noului regim politic. Țăranul a dus o luptă aprigă contra rechizițiilor forțate, apărîndu-și roadele muncii sale. Deși uneori a trebuit să cedeze, anul 1948 nu a însemnat anul înfrîngerii sale. Raportul prefecturii din acel an este real: țăranul nu dorește colectivizarea, anunțîndu-se de fapt mare bătălie, dar și marea tragedie a locuitorilor din această provincie: exodul, forțat, în Bărăgan ce a urmat. Deci este incontestabil că în perioada 1944—1948, a existat în județul Timiș—Torontal un curent de rezistență anticomunistă, curent ce a înregistrat din cauze subiective ori obiective, o intensitate mai mare sau mai mică, în funcție de stadiul de dezvoltare economică și structura social—religioasă a localităților din provincie.

NOTE

- 1 F.A.S. Timiș — Fond Inspectorat Jandarmi Timiș Torontal, D.221/45, f. 197
- 2 Ibidem, Fond. Prefectura Timiș Torontal, D.10/46, f.56
- 3 Ibidem, F.31.
- 4 Ibidem, F 1-2
- 5 Ibidem, F.17-18-19.
- 6 Ibidem, F.37
- 7 Ibidem, F.52
- 8 Ibidem, F.22-23.
- 9 Ibidem, F.101
- 10 Ibidem, F.102
- 11 Ibidem, D.27/1946, F.15
- 12 Ibidem, Fond. Inspectorat Jandarmi Timiș-Torontal, D.311/1947, F.5
- 13 Ibidem, Fond Prefectura Timiș-Torontal, D.12/147, F.28
- 14 Ibidem, F.99
- 15 Ibidem, Fond Legiunea Jandarmi Timiș-Torontal, D.230/1947, F 23
- 16 Ibidem, Fond Prefectură Timiș-Torontal, D.12/1947, F.3
- 17 Ibidem, F.67, 73
- 18 Ibidem, F.45
- 19 Ibidem, F.11
- 20 Ibidem, F.98
- 21 Ibidem, F.27
- 22 Ibidem, F.12
- 23 Ibidem, F.67
- 24 Ibidem, D.10/1948, F.8
- 25 Ibidem, Inspectorat Jandarmi Timiș-Torontal, D.326/148, F.52
- 26 Ibidem, F.5
- 27 Ibidem, D.10/1948, F.15
- 28 Ibidem,
- 29 Ibidem, D.326/1948, F.104
- 30 Ibidem, Fond Legiunea Jandarmi Timiș-Torontal, D.252/1948,
- 31 Ibidem, Fond Prefectura Timiș-Torontal, D.33/1945, F.16; D.10/1946, F.12; D.11/1947, F.11; D.10/1948, F.1.
- 32 Ibidem, D.28/1946, F.18
- 33 Ibidem, Fond Inspectorat Jandarmi Timiș-Torontal, D.221/1945, F.73
- 34 Ibidem, Fond Prefectura Timiș-Torontal, D.11/1947, F.11
- 35 Ibidem, Fond Inspectorat Jandarmi Timiș-Torontal, D.297/1947, F.11, 15.
- 36 Ibidem, F.85
- 37 Ibidem, D.221/1945, F.73
- 38 Ibidem, Fond Prefectura Timiș-Torontal, D.12/1947, F.169
- 39 Ibidem, D.33/1945, F.11
- 40 Ibidem,
- 41 Ibidem, D.28/1946, F.14
- 42 Ibidem, d.33/1945, F.36
- 43 Ibidem, F.45
- 44 Ibidem, F. 36
- 45 Ibidem, D.12/1947—F.99
- 46 Ibidem, Fond Legiunea Jandarmi Timiș-Torontal, D.266/1948, F.42.
- 47 Ibidem, Fond Prefectura Timiș-Torontal D.28/1946, F.20
- 48 Ibidem, Fond Legiunea Jandarmi Timi-Torontal, D.212/1946, F.68
- 49 Ibidem, Fond Prefectura Timiș-Torontal, D.12/1947, F.45
- 50 Ibidem, Fond Inspectorat Jandarmi Timiș-Torontal D.298/1947, F.39
- 51 Ibidem, Fond Prefectura Timiș-Torontal, D.27/1946, F.8
- 52 Ibidem, D.33/1945, F.43, 74
- 53 Ibidem, Fond Legiunea Jandarmi Timiș-Torontal, D.212/1946, F.1
- 54 Ibidem, F.169
- 55 Ibidem, D.262/1948, F.30-33
- 56 Ibidem, Fond Prefectură Timiș-Torontal, D.10/1948, F.15
- 57 Ibidem, Fond Legiunea Jandarmi Timiș-Torontal, D.230/1947, F.84
- 58 Ibidem, Fond Prefectură Timiș-Torontal, D.10/1948, F.15
- 59 Ibidem, D.29/1946,F.3
- 60 Ibidem, Fond Inspectorat Jandarmi Timiș-Torontal, D.223/1946, F.12-16.
- 61 Ibidem, Fond Legiunea Jandarmi Timiș-Torontal, D.262/1948, F.33
- 62 Ibidem, Fond Prefectura Timiș-Torontal, D.29/1946, F.3
- 63 Ibidem, Fond Legiunea Jandarmi Timiș-Torontal, D.212/1947, f.70

- 64 **Ibidem, Fond Prefectura Timiș-Torontal, D.56/1946, F.52, 142, 146; D.28/46, F.26.**
- 65 **Ibidem, D.12/1947, F.124.**
- 66 **Ibidem, F.123**
- 67 **Ibidem, Fond Inspectorat Jan-darmi Timiș-Torontal, D.326/1948, F.129**
- 68 — **Ibidem, Fond Prefectură Timiș-Torontal, D.33/1945, F.11—12.**
- 69 **Ibidem, D.56/1946, F.16**
- 70 **Ibidem, D.10/1946, F.37**
- 71 **Ibidem, D.27/1946, F.8**
- 72 **Ibidem, D.10/1946, F.6**
- 73 **Ibidem, Fond Inspectorat Jan-darmi Timiș-Torontal, D.206/1945, F.22**
- 74 **Ibidem, D.326/1948, F.11**
- 75 **Ibidem, Fond Prefectura Timiș-Torontal, D.7/1945, F.268**
- 76 **Ibidem, D.33/1945, F.66**
- 77 **Ibidem, Fond Legiune Jan-darmi Timiș-Torontal, d.368/1948/F.2.**
- 78 **Ibidem, Fond Inspectorat Timiș-Torontal, D.7/1945, F.110, 136, 247.**

L'etat d'esprit de la population de Banat entre 1945—1948

(Résumé)

Dans l'histoire de la Roumanie l'année 1945 a marqué le commencement du processus de la chute du système socio-politique existant à l'époque et l'implantation, de l'extérieur, d'un système nouveau.

La population de Banat, une des régions les plus développées du pays en a été le plus affecté car ce sont ses habitants qui ont du supporter les réquisitions et les collectages forcés imposés aussi bien par l'État roumain que par les autorités soviétique d'occupation.

On a étouffé toute forme de résistance, devenue de plus en plus ardue. Le manque de produits industriels de premier rang l'inflation, la mise sous interdiction de l'éducation religieuse en commençant par l'année 1948 ont constitué les autres éléments qui ont mené à la baisse du standard de vie de la paysannerie. La réforme agraire de 1945 a généré de nombreux abus et a engendré un système de colocation avec des gens incompétents dans le domaine agricole. Dans les milieux urbains les couches sociales les plus affectées ont été les fonctionnaires publics, les intellectuels, les invalides, et les veuves de guerre. Les ouvriers ont bénéficié d'une situation privilégiée, car on les visait comme masse de main-d'œuvre en vue de la conjonction du pouvoir politique.

Sur le plan politique, le nouveau pouvoir de concert avec les autorités soviétique d'occupation ont supprimé toute activité de l'opposition. On a fait arrêter les chefs locaux de l'opposition notamment ceux qui s'étaient prononcés contre les nouvelles autorités on a mis à la part les fonctionnaires indésirables.

C'était le commencement d'un nouveau système, qui a détruit en grande partie les traditions et la civilisation de cette région.